

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ હિતોપદેશ (પદ)	૧૪૫
૨ માયા (શ્રી મહીનાથજી ચરિત્ર)	૧૪૬
૩ પ્રતિક્રમણ.	૧૫૧
૪ સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથો.	૧૫૫
૫ સંબોધસતરી.	૧૫૮
૬ વર્તમાન સમાચાર.	૧૫૯

ચોપાનીયું રખડતું મુકી આશાતના કરવી નહીં.

મુનીરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી માહારાજના ફોટોગ્રાફ.

ખરીદ કરવા ઇચ્છનારને માટે નીચે પ્રમાણે ભાવ રાખેલા છે.

૧ કેબીનેટ સાઈઝના ફોટોગ્રાફ.	૦-૧૦-૦
૨ ફુલ સાઈઝના ફોટોગ્રાફ.	૧-૦૦-૦

પરદેશવાળાને પોસ્ટ ખર્ચ જીલ્લો ભેરશે.

બહારગામ રહેનારને દર્શનનો અમૂલ્ય લાભ આપનાર અને સર્વથે રહેનારની પણ પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવાની ઇચ્છાને સંપૂર્ણ કરનાર અનેક ગુણગણ સંપન્ન શાંત મુર્તિવત મુનીમાહારાજનાઓ ફોટોગ્રાફ ભક્તજનોને અવશ્ય ખરીદ કરવા યોગ્ય છે. ફોટોગ્રાફર બહુ પ્રવીણ હોવાથી મુગ્ધતા પ્રસિદ્ધ ફોટોગ્રાફરની પંક્તિમાં મુકીએ એવું કામ કરેલું છે. વિશેષ પ્રશંસાની આવશ્યકતા નથી કારણકે એ મહાન્ પુરૂષ દર્શન ઇલ્લોલક પરલોકમાં અવશ્ય કલ્યાણને નિષ્પન્ન કરનારા છે.

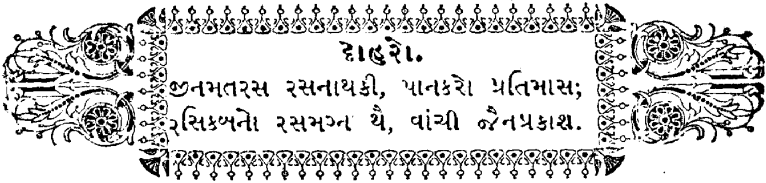
આ ફોટોગ્રાફ શ્રી પાલીતાણામાં પણ ઝવેરી ત્રીકમ વેલાભાઈની પાસેથી ઉપરના ભાવ પ્રમાણેજ મળી શકશે.

અવશ્ય ખરીદ કરો.

સંજ્ઞાયમાળા—શાસ્ત્રી ટાઇપમાં બહુજ સુંદર છપાઇને તૈયાર થઇ છે. કીંમત રૂ.૩ છે. પોસ્ટેજ જીલ્લો.

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૮ મું. શક ૧૮૧૪ પોસ શુદ્ધિ ૧૫ સંવત ૧૯૪૯ અંક ૧૦ મો.

હિતોપદેશ.

(હરીગીત)

સંસારમાં શું સાર છે વિચાર કર નર મન વિષે,
નીજ નેત્ર ખોલી જો આરે દૃષ્ટિ કરીને દશ દીશે;
ચીત માંહે ચેત ચતુર ચેતન શી ગતી તારી થશે,
એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૧
બહુ કુડ કપટને કેળવી સહુ લોકને તેં છતર્યા,
જ્યાં ત્યાં ફગલ્યાજી થકી નીજ કાર્ય જો જો તેં કર્યા;
તે સર્વ પાપ તણી તને પરલોકમાં શીક્ષા થશે,
એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૨
તું કહે મારું મારું સર્વે મોહમાન મમત્વથી,
ધન ધાન્ય જોખન માલ માયા સર્વ તે તારું નથી;
સુત માત તાત સુખત પાતી કોઈ નવ તારું થશે,
એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૩
કાયા તણો રાખી બરસો બહુજ માયા મેલવી,
જુહું વધો નિર્ભજ પણે ને કપણતા બહુ કેલવી;

૧૪૬

શ્રી જનધર્મ પ્રકાશ.

અતે અરે નર અર્થીર છે વસ્તુ સહુ વીણસી જશે,
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૪
 રાવણ સમો જે રાજની લંકાપતિ પોતે હતો,
 વિશ ભુજ નેહો યમસમો જે જગતમાંહે શોભતો,
 પણ ગયો અતે એકલો તો તારી શી ગણતી થશે,
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૫
 મહા પુન્ય ઉદયે મનુષ્ય જન્મ મળ્યો બહુ મુશ્કેલ જે,
 ઉત્તમ કુળે અવતારને પચેંદ્રી યોગ તથાપિ છે;
 તો કેમ હારી જાય પશ્ચાતાપ પશ્ચાતે થશે.
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૬
 અહંકાર અતિ અંતર ધરે જે મુજ સમો જગ કો નથી.
 પણ ગર્વ ઉતરે સર્વના જે જાણ જ્ઞાન મતિ થકી;
 ઉલટી ગતી નીચી મળે ને નરકવેદન ત્યાં થશે,
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૭
 છે સ્વાર્થી સહુએ સચું ને અર્થીર કાયા કારમી,
 શો ગર્વ જાણું સર્વને છે એક દીન અતે વલી;
 રે, મરણ સમયે ધર્મ કરવા કેમ તું તત્પર થશે.
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે, ૮
 સ્વપ્ના સમું છે સુખ સરવે સગજ રે નર મન થકી,
 છે સાર એકજ ધર્મ અવર અસાર જાણ અરે નકી;
 હિતકાર શીક્ષા દેવશીની દીઝ ધરે તો સુખ થશે;
 એવું વિચારી ધર્મ કર નર ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ૯

માયા.

શ્રી મહીનાથજી ચરિત્ર.

(અનુસંધાન પાને ૧૦૭ થી.)

જે સમયે શ્રી મહીકુંવરીએ પોતાના પૂર્વ ભવના મિત્ર છ રાજ-
 જ્ઞાના પોતાની માગણી માટે દુત આવવાનું અવધિજ્ઞાનવડે જાણીને મોહન
 ધરની રચના કરાવી છે અને પ્રથમ મિત્રનો દુત આવેલો છે તેજ સમયે

માયા.

૧૪૭

અંગ દેશમાં ચંપાનગરીને વિષે ચંદ્રચાચ નામે બીજી મિત્ર બિલ્વન થયેલો છે તેનો દુત પણ આવ્યો તેનું કારણ આ પ્રમાણે છે.

પૂર્વોક્ત ચંપાનગરીમાં અરહનક નામે શ્રાવક નગરશેઠ રહે છે તે બીજી ધણી વ્યાપારીઓની સાથે વ્યાપાર નિમિત્તે જવા તૈયાર થયેલો છે અરહનક બહુ શુદ્ધિવાંત છે. જીવાજીવાદિક નવ તત્વનો બાણ છે, સર્વ વ્યાપારીઓમાં મુખ્ય છે. એકદા સર્વ વ્યાપારીઓએ એકઠા મળી વિચાર કર્યો કે આપણે દેશાંતર વ્યાપાર નિમિત્તે ચાર પ્રકારના અનેક કરીયાણા લઈને જવું. સાંચે એક મત કરી કરીયાણા સજ્જ કરી ગાડાંઓમાં ભર્યાં. નીકળવાને દિવસે પોતાના કુટુંબ વર્ગને આમંત્રણ કરી જમાડી સમુદ્ર રસ્તે વ્યાપાર માટે જવાની રજી માગી અને પોતપોતાના શક્ટો લઈને ગંભીરપોતપાટણે અવ્યા. ગંભીરપોત પટ્ટણ મોટું અંદર હોવાથી ત્યાં પોત પોતાના વહાણ સજ્જ કરાવીને તેમાં લાવેલા ક્રિયાણા બચ્સા, તેમજ ખેરાકીને માટે તંદુળ, આટો, તેલ, ઘૂત, ગોળ, દહીંના ગોરસ તથા મીઠા પાણીના બાજનો અને રસોઈ કરવાના વાસણો, ઔષધો, પથ્થ વસ્તુઓ, તૂણ, કાષ્ટ, અનેક પ્રકારના શસ્ત્રો તથા સુખડી પકવાનાદિક વહાણની અંદર ભરી લીધાં. પછી બલી તિથિ, શુભકરણ, શુભનક્ષત્ર અને શુભ મુહુર્તે સદ કુટુંબ પોતપોતાના વહાણ સમિષે આવ્યા. તે વખતે તેમનો પરિવાર મનોહર વાણી વડે કરીને આશીર્વાદ દેવા લાગ્યો કે તમે સંપૂર્ણ પણે વૃદ્ધિ પામો. ધણી કાળ પર્યંત સમુદ્રે રક્ષા કર્યા છતાં આનંદને ભોગવો અને અનર્ગળ દ્રવ્ય મેળવી, નિર્દુષણ, પાપ રહીત વ્યાપાર કરી ધન પરિવાર સુક્ત વહેલા પાછો આવો.

એ વખતે વહાણના ચક્ષાવનારા મુખ્ય મુખ્ય સાંચાત્રિકોએ પોત પોતાની તૈયારીઓ કરી. રક્તચંદન અને યાવનાચંદનના થાપા દીધાં, પુષ્પાદિક વડે સમુદ્રની તથા વાયુની પુજા કરી, ધુપ ઉવેખ્યો, ધ્યનપટ ઉંચા કર્યા. હલેસાંઓ સજ્જ કરી સ્થાનક પર ગોડવી દીધા; એટલે અનેક પ્રકારના વાજાંત્રો વાગવા લાગ્યા, પક્ષીઓ પણ શુભ શકુંનતા શબ્દ કરવા લાગ્યા એટલે સર્વ વ્યાપારીઓ પોત પોતાના વહાણ ઉપર ચડ્યા. જાટ ચારણાદિકોએ મંગળીકના શબ્દો કહ્યા. પછી ચંદ્રમા સાથે પુષ્પ નક્ષત્રનો યોગ આવ્યેસતે વિભ્ય મુહુર્તે સાંચાત્રિકોએ વહાણના અંધન છોડ્યા, નાંગર ઉપાડ્યા અને વહાણને આગળ ચલાવ્યા. અને યાજુના પવન પ્રેરીત ઉડતા શંદોવડે કરીને વિસ્તારીત પાંખોવાળા ગરૂડ પક્ષી ઉડતા હોયની ! એ-

૧૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વા તે વહાણો શોભવા લાગ્યા. ગંગા નદીના સમુદ્રમાં જનાર તીક્ષણ પ્રવાહના અનુકુળ વેગ વડે તે વહાણોએ લવણ સમુદ્રમાં પ્રવેશ કર્યો.

દ્વીપાંતરને વિષે જવાને ઈચ્છતા વ્યાપારીઓના મનની સાથે તે વહાણો પણ લવણ સમુદ્રમાં ધણા યોજન ગયા એટલામાં એકદમ સેંકડો ઉત્પાત પ્રગટ થયા. અકાળે-વર્ષા ઋતુ વિના આકાશમાં મોટા ગર્જારવના શબ્દ થવા લાગ્યા, વીજળીના ચમકારા ચમકવા લાગ્યા અને એક મહા ભયંકર સ્વરૂપવાળો તાળપિશાચ પ્રગટ થયો; તેને દેખીને અરહનકશિવાયના સંઘના વ્યાપારીઓ અત્યંત ભયભ્રાંત થઈ ગયા અને એક બીજાની વચમાં ભરાઈ જવા લાગ્યા. તેમજ અનેક પ્રકારની દેવ દેવીઓની માનતાઓ કરવા લાગ્યા. કોઈ તો ઈંદ્રની પૂજા માને છે, કોઈ રૂદ્રની, કોઈ ક્ષાતિક સ્વામીની, કોઈ યક્ષની, કોઈ ભુતની, કોઈ વ્યંતરની અને કોઈ દુર્ગાદેવી વિગેરેની માનતા માને છે કે જો આ વિઘ્નમાંથી છુટશું તો અમે તમારી પૂજા કરશું આ પ્રમાણે અરહનક શિવાયના સર્વે વ્યાપારીઓ પોત પોતાના બચાવને માટે માનતા વિગેરે ઉપાયો કરવા લાગ્યા. હવે તે પ્રસંગે અરહનક શ્રાવક પુરોક્ત અત્યંત ભયંકર સ્વરૂપવાળા તાળપિશાચને આવતો દેખીને લગાર માત્ર ખીનો નહી, ત્રાસ પામ્યો નહીં, ચળ્યો નહીં, હલ્યો નહીં, આકુળ વ્યાકુળ થયો નહીં, સંભ્રાંત થયો નહીં, ઉદ્વેગ પામ્યો નહીં, ખેદ યુક્ત થયો નહીં, વિશેષ શું કહીએ! મુખનો રંગ કે નેત્રનો વર્ણ પણ બદલાયો નહીં. જ્યારે પિશાચને નજીક આવતો જાણ્યો ત્યારે ઉભો થઈ વહાણના એક પ્રદેશમાં જઈ વહાણની લુમિ પાસેના વસ્ત્રવડે પ્રમાણેને બેઠો અને બે હાથ જોડી ચોસઠ ઈંદ્રના પુજનીક ચોત્રીશ અતિશયવંત શ્રી અરિદંત દેવને નમસ્કાર કરી શકસ્તવનો પાઠ કહી એમ અભિગ્રહ કર્યો કે “જો આ ઉપસર્ગથી હું મુકાઉં તો મારે કાઉસગ્ગ પારવો કહ્યો અને ન મુકાઉં તો મારે આહારનો ત્યાગ છે,” આ પ્રમાણે સાગારી અણસણ કર્યું.

હવે તાળ પિશાચ બીજા સર્વ સ્થાનક તજ દર્શને જ્યાં અરહનક શ્રાવક છે ત્યાં આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે “અરે અરહનક અપ્રાર્થ્ય જે મૃત્યુ તેના પ્રાર્થકા વાંછકા તું તારા ગ્રહણ કરેલા પાંચ અણુવ્રત, ત્રણ ગુણુવ્રત અને પર્વતિથિએ પૌષ્ઠ કરવાના પ્રસાખ્યાન તથા સગકિત અને શિયળવ્રત એ સર્વને તજ દે—છોડી દે, જો નહીં છોડે તો હું તને બે અંગુળીના મધ્યમાં ગ્રહણ કરી સાત તાડ પ્રમાણ ઉંચે ઉપાડીને સમુદ્રના

માયા.

૧૪૯

પાણીમાં બોળી દ્વંશિ જેથી તું આત્મધ્યાનને વશ થયો થકો અસમાધિપ-
ણમાં અકાળે મૃત્યુ પામીને દુર્ગતિએ જન્મશ” તાળપિશાચના આ પ્રમાણેના
દુર્વચનને શ્રવણ કરીને અરહન્તક શ્રાવકે મને કરીને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું
કે “અહો દેવાનુપ્રિય! હું તાળપિશાચ! હું શ્રાવક છું, જીવાજીવાદિક નવ
તત્વનો જાણુ છું. અને નિશ્ચયે મને નિઃશંક પ્રવચન થકી ચળાવવાને, અ-
ન્યથા ભાવ કરવાને, ક્ષોભના પમાડવાને, શંકાય ઉપજાવવાને તેમજ મન-
ના અધ્યવસાય વિપરીત કરવાને ચાર પ્રકારના દેવતાઓમાંથી કોઈ પણ
સમર્થ નથી. માટે તારી જે ઇચ્છા હોય તે કર; હું મારા સમકિતવ્રત અ-
ને નિયમાદિક પ્રાણ્તાંતે પણ મુકયાનો નથી.” આ પ્રમાણે અરહન્તક શ્રાવકે
અખીલપણે મનમાં કહ્યું તે વખતે કિચિત્ માત્ર મુખનો રંગ બગડ્યો ન-
થી, નેત્ર પલટયા નથી, મોન ભાવથી ચુક્યો નથી, શરીર કિચિત્ ફ-
રક્યું પણ નથી અને ધર્મે ધ્યાન યુક્ત રહ્યો છે. એ પ્રમાણે તેને દેખીને
તાલપિશાચે એ વાર ત્રણવાર પૂર્વોક્ત વચન કહ્યા તો પણ તેને ધર્મધ્યાન
યુક્ત દેખવાથી અત્યંત કોષાકુળ થયો અને તેના વહાણને એ અંશુળીવડે
ઉપાડીને સાત આઠ તાડ પર્યંત ઉંચું આકાશમાં લઈ જઈ ફરીને અરહન્ત-
ક પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો કે “હે અપ્રાર્થ્ય પ્રાર્થક! મૃત્યુ વાંચ્છક! હજી પણ તું
તારા વ્રત નિયમ તજી દે, નહીં તો અહીંથી પડયાસતા તારા પ્રાણ રહે-
વાના નથી” આવેા જીવ ભય બતાવ્યા છતાં પણ ક્ષેષ માત્ર તેના પ્રણામ
ચળ્યા નહીં એટલે તત્કાળ તે તાળપિશાચ પોતે એક પામ્યોસતો તેને ઉ-
પસર્ગ કરવા થકી નિવૃત્ત્યો અને ધીમે ધીમે વહાણને નીચું લાવીને જળ
ઉપરમુક્યું, પછી પોતાના ભવકારી સ્વરૂપને સંહરીને દીવ્ય, ઉત્તમ
અને મનોનરૂપ પ્રગટ કરી આકાશમાં ઉભો રહ્યો થકો અરહન્તક શ્રમણ!
પાસક પ્રત્યે કહેવા લાગ્યો કે “અહો અરહન્તક! હું દેવવલ્લભ! તુજને ધન્ય
છે, તારો જન્મ સફળ છે, તારું જીવીતવ્યકૃતાર્ય છે. નિઃશંક પ્રવચનને વિષે
હું ખરેખરો દૃઢ છું. હુંદેવાનુપ્રિય શકદેવેન્દ્રે સૌધર્મ દેવલોકમાં સુધર્માવંત
સક વિમાનને વિષે સુધર્મા સભામાં બેસીને આજે કહ્યું કે” અહો દેવો! જ-
યુદ્ધિપના ભરત ક્ષેત્રમાં ચંપાનગરીને વિષે અરહન્તક શ્રાવક નવ તત્વનો
જાણુ વસે છે તેને ધર્મથી ચળાવવા માટે જીવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષિ કે
વૈમાનિક ચારે પ્રકારના દેવતા કોઈ પ્રકારે સર્ગ્ય નથી. ઈંદ્રનું આ વચન
મેં સદૃશું નહી. એમ ન વિચાર્યું કે ‘ધન્ય છે એ શ્રાવકને અને એવી ધર્મે

૧૫૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દહતા મને પ્રાપ્ત થાઓ, પણ ઉલટું એમ વિચાર્યું કે “હું” એ અરહન્તક પા-
સે જાજી અને જોજી કે તેને ધર્મ કેવોક વલ્લભ છે વળી અનેક પ્રકારનું
કષ્ટ હેતા સતા તે ધર્મથી ચળે છે કે નહીં, આ પ્રમાણે વિચારી અવધિજ્ઞા-
નવડે તને લગણુ સમુદ્રમાં જાણી તત્કાળ ઉત્તર વૈક્રિય રૂપ કરીને અહીં
આવ્યો અને તને મેં પ્રાણ્ણાંત ઉપસર્જે કર્યો પરંતુ તું લગાર માત્ર ભ-
ય પામ્યો નહીં અને ધર્મથી ચળ્યો પણ નહીં માટે શકેંદ્રનું વચન સંપુ-
ર્ણ પણે સ્વચ્છ છે. હવે અરહન્તક તું મારો આ અપરાધ ક્ષમા કર હું
તને વારંવાર ખમાવુંહું” આ પ્રમાણે કહીને એ દીવ્ય કુંડળ યુગળ તેને આપી
તે દેવતા સ્વસ્થાનકે ગયો. અરહન્તકે પણ ઉપસર્જે રહીત થવાથી પોતાનો
કાઉસગ પામ્યો.

વહાણુ અનુકુળ પવનવડે ત્યાંથી આગળ ચાલ્યાં અને અંદર કીના-
રાને પામ્યા એટલે ત્યાં વહાણુ નાગરી માલ ઉતારીને ગાડાઓમાં ભર્યો.
અનુક્રમે મિથિલા નગરીએ આની નગરની બદાર અથ નામના વનખંડમાં
ગાડાઓ રાખીને અરહન્તક શ્રાવકે રાજનને ગોચ્ય બહુ મુલ્ય ભેટણું તથા દે-
વ સખંધી એક કુંડળ યુગળ લઈને મિથિલા નગરીમાં પ્રવેશ કર્યો અને
જ્યાં કુંભરાજનની રાજ્ય સભા છે ત્યાં આવ્યો. રાજનને પ્રણામ કરી કુંડળ
યુગળ યુક્ત ભેટણું સમીપે ધર્યું. રાજનએ બહુ પ્રસન્ન થઈ ભેટણાનો સ્વી-
કાર કર્યો અને મહી રાજપુત્રીને રાજ્ય સભામાં બોલાવી તેને ગોચ્ય કુંડળ
યુગળ પહેરાવી વિસર્જન કરી. અરહન્તક વિગેરે વ્યવહારીઆઓને સારી રી-
તે આદર સત્કાર કરી તેમનું દાણ માફ કર્યું અને નગરની મધ્યમાં તેમને
ઉતરવાને માટે તેમને મોટા આવાસ આપ્યા. તેઓએ તરતજ રાજનની
આજ્ઞા માગી પોતાને આપેલ આવાસમાં લાવેલો માલ ઉતાર્યો અને વ્યા-
પાર કરવા લાગ્યા. લાવેલો તમામ માલ સારા ભાવથી વેચી નાખ્યો અને
પોતાના દેશમાં સારો ભાવ ઉપજે તેવો માલ પુષ્કળ ખરીદ કરી શકેલો ભ-
રી જ્યાં પોતાનાં વહાણુ રાખ્યાં છે ત્યાં આવી વહાણુ ભર્યો અનુકુળ પવ-
નના ગેગે વહાણુ ચઢાવીને થોડા કાળમાં પોતાની ચંપાનગરીને પરીસરે
આવ્યા. અંદર કિનારે વહાણુ નાગરી માલના ગાડાઓ ભરી ચંપાનગરીમાં આવ્યા.
અરહન્તક શ્રાવક સર્વે વ્યાપારીઓને સાથે લેઈ અમુલ્ય ભેટણું તથા
દેવ સખંધી એક કુંડળ યુગળ સાથે રાખીને પોતાના ચંદ્રચ્છાય નામના રા-
જાની રાજ્ય સભામાં આવ્યો અને ભેટણું તેમની સમીપે મુક્યું. રાજા કું-
ડળ યુગળ જોઈ બહુજ પ્રસન્ન થયો પછી તેઓને પુછ્યું કે “હું વ્યાપારી-

પ્રતિક્રમણ.

૧૫૧

ઓ ! તમે જળવટ થાવટના વ્યાપાર નિમિત્તે વારંવાર દેશપ્રદેશ જાઓછો અને તમે ઘણા દેશ અને ઘણી નગરીઓ વિગેરે જોયું છે તેમાં કેટલી સ્થાનકે કાંઈ આશ્ચર્યકારક જોયું હોયતો કહો. ” વ્યાપારીઓએ કહ્યું કે ‘હે રાજેન્દ્ર ! અમે અનેક વખત વ્યાપાર નિમિત્તે ગયા છીએ અને અનેક આશ્ચર્યો જોયાછે પરંતુ આ વખત જ્યારે અમે વ્યાપાર નિમિત્તે ગયા ત્યારે ફરતા ફરતા મિથિલા નગરીએ ગયા હતા અને ત્યાંના કુંભ નામે રાજાને આપની સદૃશજ બેઠણું અને કુંડળ યુગળ લઈ જઈને મળ્યા હતા. તે પ્રસંગે તે કુંભ વૃષ્ટિએ રાજ્ય સભામાં પોતાની મહી નામે રાજપુત્રીને ઓલાવી અને દીવ્ય કુંડળ યુગળ પહેરાવ્યા. એ રાજપુત્રીના સરખી કોઈ દેવકન્યા યક્ષકન્યા નાગકન્યા કે ગાંધર્વકન્યા પણ નહીં એવી અદ્ભુત રૂપવતી છે. આ આશ્ચર્ય અમે બહુ શ્રેષ્ઠ જોયું છે. ” રાજાએ તેમના ઉત્તરને સાંભળીને પછી તેમનો સારી રીતે આદર સત્કાર કર્યો, વસ્ત્ર દિક્ક વડે સન્માન કર્યું, દાણ માફ કર્યું, અને સ્વસ્થાનકે જવાની રજા આપી.

હવે ચંદ્રચંદ્ર રાજાને તે વ્યાપારીઓના વચન વડે મહીકુંવરી ઉપર અત્યંત રાગ ઉત્પન્ન થયો એટલે તરતજ પોતાના દુતને તેમનીને મિથિલા નગરીએ જવાની આજ્ઞા કરી અને રાજ્યના યદ્ધામાં પણ મહીકુંવરીની યાગના કરવા કહ્યું. દુત પણ તરતજ રજા લઈ પોતાનો રથ સજ્જ કરી યોગ્ય પરિવારને સાથે લેઈ ચાલ્યો તે અનુક્રમે મિથિલાનગરીએ આવ્યો.

છતિ દ્વિતીય દુતાગમન.

અપૂર્ણ

પ્રતિક્રમણ.

(સાંધણ પાને ૫૮ થી.)

વાંદણ દમ રહ્યા પછી સમ્યક્ પ્રકારે શરીર નમાવી, પૂર્વે કાયોત્સર્ગમાં ધારણ કરી રાખેલા દિવસ સંબંધી અતીચારની, ચારિત્રની વિશુદ્ધિ કરવાના હેતુથી દ્વન્દ્વાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ દેવસિયં આલોમિ એ સૂત્ર બોલી ગુરુ સમક્ષ આલોચના કરવી. કહ્યું છે કે—

સમ્મમવળયંગો કરજૂય વિહિ ધરિય પુત્તિ રયહરણો ।

પરિચિત્તિઈઆરે જહ કમં ગુરુ પુરો વિઅહો ॥

“સમ્યક્ પ્રકારે શરીર નમાવી, હસ્ત જોડી, નિધિ પ્રમાણે મુદપત્તિ અને રજોહરણ ધારણ કરી ચિંતવન કરેલા અતીચાર યથાક્રમે ગુરુ સમીપે વિસ્તારે—આલોચે.”

૧૫૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

એ પ્રમાણે દિવસ સંઘર્ષી અતીચાર આલોચીને મન, વચન અને ક્રિયાના સર્વ અતીચારને સંગ્રહણ કરનાર 'સંઘવસ્સવિરોવાસિય' એ સૂત્ર બોલી 'ઇચ્છાકારણ સંદિસહ ભગવન્' એ વાક્ય પૂર્વક ગુરૂ પાસે પ્રાયશ્ચિત્ત માગે. ગુરૂ પણ 'પાઙ્કિમેહ' એ પ્રમાણે કહી પ્રતિક્રમણરૂપ ધીન પ્રાયશ્ચિત્તનો ઉપદેશ કરે. દશ પ્રકારના પ્રાયશ્ચિત્તમાં આલોચના એ પ્રથમ પ્રાયશ્ચિત્ત અને પ્રતિક્રમણ એ દ્વીતીય પ્રાયશ્ચિત્ત છે. દશ પ્રકારના પ્રાયશ્ચિત્ત નીચે પ્રમાણે—

આલોચણ પાઙ્કિમણે મીસ વિવેગે તહા વિ ઉસ્સગ્ગે ।

તવ જ્ઞેય મૂલ અણવઠ્ઠયાય પારંચિણ ચેવ ॥

આલોચન, પ્રતિક્રમણ, મીઝ, વિવંક, કાયોત્સર્ગ, તપ, હેદ, મૂલ, અનવસ્થાપ્ય અને પારંચિક એ દશ પ્રાયશ્ચિત્તની વ્યાખ્યા—આલોચન એટલે મર્યાદા પૂર્વક ગુરૂ સમક્ષ લાગેલા અતીચારનું પ્રકટ કરવું તે. એણે નિમત્તે સમિત્યાદિ અતીચારના લેશરૂપ સુક્ષ્મ આશ્રવ ક્રિયા થઈ હોય તેની શુદ્ધિને અર્થે આલોચના પ્રાયશ્ચિત્ત છે. તે આલોચના ગમનાગમનાદિ અવશ્ય કાર્યને વિષે સમ્યક્ ઉપયોગવાળા નિરતીચારવંતને જાણવી; અતીચાર સહીત દોષને માટે તે તેની ઉપરના પ્રતિક્રમણ પ્રાયશ્ચિત્તનો સંભવ છે. તે પણ હ્રસ્વસ્થને છે. કેવલ જ્ઞાનીને તો કૃતકૃત્યત્વપણાથી આલોચના વિગેરે પ્રાયશ્ચિત્તોનો અભાવ છે. સર્વ ક્ષેત્રનું પ્રતિલેખન, સ્થંડિલનું અન્વેષણ, ગુરૂ આજ્ઞાથી બહાર નીકળવું અને સંલેખના કરવી વગેરે વ્યાપારમાં સો હાથથી બહાર આવરણ કર્યું હોય અને તે ગુરૂ પાસે આલોચે નહિ તો અશુદ્ધ અને સમિત્યાદિ અતીચાર લેશને આલોચે તો શુદ્ધ જાણવો. સો હાથની મધ્યેના આવરણમાં પણ પ્રશ્નવણાદિક (માત્રા વગેરે)ની આલોચના કરવી અને કાંઈ ખેલ, કીટ, મેલ વગેરેનું કાઢવું, એસવું જાડવું, બગાડવું ખાવું, શરીર પ્રસારવું અથવા સંકોચવું, જીઆસ નિઃશ્વાસ લેવો વગેરે ક્રિયાની આલોચના કરવી નહિ. કારણ કે સૂત્રની પ્રવ્રત્તિ એવી છે માટે એ વિધિવાળાની ખીજ રીતે આલોચના વિના પણ શુદ્ધિજ છે. આ ઉકાણે કોઈના મનમાં એવી આશંકા આવે કે 'યથોક્ત વિધિએ કરેલા કૃત્યોને માટે પણ આલોચના પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું પડે તો કાંઈ પણ કરવુંજ નહિ અને વ્રત લાઘવે અનશનજ કરવું એ ભ્રમ છે.' એવી આશંકા કરનારે સમજવું કે સૂત્રકારની એવી આત્મા નથી, કારણ કે એ પ્રમાણે વર્તતા તો તીર્થનો ઉચ્છેદ થઈ જાય, અને કોઈ કોઈને બોધ કરે નહિ અથવા કોઈ કોઈથી બોધ પામે પણ નહિ. જેમ મલીનતાની શંકાથી કોઈ માણસ વસ્ત્રજ પહેરે નહિ તો વસ્ત્ર રહિત ફરવાથી તે પણ

પ્રતિક્રમણ.

૧૫૩

તુલ્ય ગણાય તેમ ચારિત્રને વિષે પણ આલોચનાની શંકાથી ક્રિયા કરે ન તે પશુત્વાપત્તિ થાય. જેમ વસ્ત્ર પહેરવા અને તે મસીન થાય તે તેને જાળવડે નિર્મળ કરવા એ ઉત્તમ છે તેમ ચારિત્રને વિષે પણ કરવા યોગ્ય ક્રિયા કરવી અને તે કરવામાં લાગેલા અતીચારરૂપ મેલને આલોચના પ્રાયશ્ચિત્ત રૂપ જળવડે સાફ કરવો એજ ઉત્તમ છે.

૨ ઈર્ષ્યાસંગિતિ વગેરેમાં સહસાત્કાર અને અનામોગથી, માર્ગમાં વાતો કર્યાથી અને ગૃહસ્થ બાપા બોલવાથી—વગેરે પ્રમાદે કરીને જે દોષ લાગ્યા હોય તેને માટે મિથ્યાદુષ્ટત દેવું એ પ્રતિક્રમણ પ્રાયશ્ચિત્ત.

૩ ઈન્દ્રિયોના શબ્દાદિ વિષયને અનુભવીને કોઈને શંકા થાય કે શબ્દા દ્વિવિષયમાં મને રાગદ્વેષ થયો કે નહિ? તે શંકા વિષયે આલોચના પૂર્વક મિથ્યાદુષ્ટત દર્શ શુદ્ધ થવું એ મીશ્ર પ્રાયશ્ચિત્ત.

૪ અનેપણીય આહાર શુદ્ધ બુદ્ધિથી ગૃહણ કર્યા પછી અશુદ્ધ જણાયેલ. પ્રથમ પેરસિએ આણેલો આહાર ચતુર્થ પેરસિ સુધી રાખવાથી કાળાતીત થયેલ, અર્ધગોજન ઉપરાંતથી આણેલો અથવા મંગાવેલો ક્ષેત્રાતીત થએલ આહાર અને સુર્યોદય થયા શિવાય તથા સુર્યાસ્ત થયા પછી ઉદય થયાની અને અસ્ત નહી થયાની બુદ્ધિએ ગૃહણ કરેલ આહાર—વગેરે અશુદ્ધ આહારનો ત્યાગ કરવો એ વિવેક પ્રાયશ્ચિત્ત.

૫ કાયચેષ્ટાનો નિરોધ કરી ઉપયોગ માત્રે દ્વઃસ્વપ્ન જનિત દોષ વિગેરેની શુદ્ધિ કરવી તે કાયોત્સર્ગ પ્રાયશ્ચિત્ત.

૬ સચિત અથવા પૃથ્વીકાયાદિનો સંઘટ્ટ થવાથી લાગેલા દોષની, ગુરુના જાતાવ્યા પ્રમાણે નીવીથી તે છ માસના ઉપવાસ પર્યંતના તપથી શુદ્ધિ કરવી તે તપ પ્રાયશ્ચિત્ત.

૭ થયેલા દોષને માટે વ્રતારોપણ કાળથી તે પાંચ અહો રાત્રીના પર્ચાયનો દુષણના ક્રમ પ્રમાણે છેદ કરવો તે છેદ પ્રાયશ્ચિત્ત—જેમ દુષ્ટ વ્યાધિના દોષથી શરીરના એક ભાગનો શેષ અવયવની રક્ષાને માટે છેદ કરવો તેમ શેષ પર્યાયની રક્ષાને માટે દુષણના પ્રમાણમાં વ્રતપર્ચાયનો છેદ કરવો. જે માણસ તપથી પણ દુર્દમ હોય, છ માસનો અથવા તેથી પણ ઊંટુષ્ટ તપ કરવાને સમર્થ હોય, એવા બારે તપથી પણ શું ! એમ બોલી તપના ગર્વવાળો હોય, તપ કરવાને અસમર્થ હોય, જ્ઞાન બાળ અથવા વૃદ્ધ હોય, તપની શ્રદ્ધાવિનાનો હોય અને નિષ્કારણે અપવાદમાર્ગે સેવવાની રિવાજો હોય તેને માટે આ પ્રાયશ્ચિત્ત છે.

૧૫૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

૮ જાણીને પંચેન્દ્રિય નો વધ કરનાર, અહંકારથી મૈથુન સેવનાર, મૃષા-વાદ, અદ્વતાદાન અને પરિગ્રહ સંબંધી ઉત્કૃષ્ટ દોષને સેવન કરનાર, અને જાણીને પુનઃપુનઃ દોષ કરનારને તે દોષની શુદ્ધિને માટે મૂળ પ્રાયશ્ચિત્ત.

૯ ગરજાની નિરપેક્ષાએ પોતાને અથવા પરને ઘેર પરિણામથી યદ્દિ-મુદ્દિનો પ્રહાર કરનારને જ્યાં સુધી ઊચિત તપ ન કરે ત્યાં સુધી વ્રતને વિષે ન રાખવો. ઊચિત તપ એવો કે તેનામાં ઉઠવા બેસવાની શક્તિ ન રહે અને જ્યારે ઊડવું હોય ત્યારે ખીન્નની પ્રાયના કરે કે આયે ! હું ઉડવાની ઈચ્છા કરું છું, સામો માણસ તેની સાથે બોલ્યા વિના તે પ્રમાણે કરે-એટલે સુધી તપ કરે ત્યારે તેની બિંધાપના કરવી અર્થાત વ્રતારોપ કરવો તે અનવસ્થાપ્ય પ્રાયશ્ચિત્ત.

૧૦ સાધ્વી અથવા રાત્રની રાણીને ભોગવનાર, સાધુ અથવા રાત્રનો વધ કરનાર વગેરે દોષ સેવનારને વેશ પ્રહનપણે રાખી જીનકલ્પીની સદશ ક્રિયા કરતો ક્ષેત્રની ખહાર વિચરી સારી રીતે તપતપી તીર્થની પ્રમાવના કરે ત્યારે પુનઃ વ્રતારોપ કરવો તે પારાંચિત પ્રાયશ્ચિત્ત. તેની મુદત જ્ઞાન્યે છમાસ અને ઊત્કૃષ્ટે બાર વર્ષની સમજવી.

એ પ્રમાણે દશ પ્રાયશ્ચિત્ત છે. તેમાં છેલ્લું પ્રાયશ્ચિત્ત આચાર્ય અને કોઈ મહા સત્વવંતનેજ હોય. ઉપાધ્યાયે પારાંચિક પ્રાયશ્ચિત્તને લાયક અપરાધ કર્યો હોય તોપણ તેને અનવસ્થાપ્ય પ્રાયશ્ચિત્ત અપાય માટે તેને અનવસ્થાપ્ય પ્રાયશ્ચિત્ત સુધી જાણવું. સામાન્ય સાધુ તો નવમા દશમા પ્રાયશ્ચિત્તને લાયક દોષ કર્યો હોય તોપણ મૂલ પ્રાયશ્ચિત્ત સુધીને લાયક ગણાય. અનવસ્થાપ્ય પ્રાયશ્ચિત્ત કેટલાક દોષને માટે જ્ઞાન્ય છ માસ સુધી અને ઊત્કૃષ્ટ વર્ષ સુધીનું અપાય છે તથા કેટલાક દોષને માટે જ્ઞાન્ય વર્ષ અને ઊત્કૃષ્ટ બારવર્ષ પર્યંત અપાય છે. તીર્થ કર ગણધર અને પ્રવચનના તીરસ્કાર કરનારને માટે પ્રથમ મુદત કહી છે, અને હાથે કરીને કોઈને મારનાર તથા સ્વધર્મો અથવા અન્ય ધર્મોની ચોરી કરનાર વગેરે દોષ સેવનારને માટે બીજી મુદત કહી છે. આ દશ પ્રાયશ્ચિત્ત માહેના છેલા બે પ્રાયશ્ચિત્તનો ચૌદ પૂર્વી અને પ્રથમ સંહનનનો વિચ્છેદ થવા સાથે વિચ્છેદ સમજવો અને બાકીના આઠ પ્રકારના પ્રાયશ્ચિત્ત દુષ્પસ હસરિ પર્યાંત એટલે પાંચમા આરાના છેડા પર્યંત જાણવા.

પ્રતિક્રમણ એ દશ પ્રાયશ્ચિત્ત માહેનું બીજું પ્રાયશ્ચિત્ત છે. તેનો અર્થ આ પ્રમાણે

સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથો.

૧૫૫

સ્વસ્થાનાદ્યત્પરસ્થાનં પ્રમાદસ્યવશાદ્વૃતઃ ।

તત્રૈવ ક્રમણં ભૂયઃ પ્રતિક્રમણ મુચ્યતે ॥

પ્રમાદ વશે પોતાના સ્થાનથી પરસ્થાને ગયેલા એ મૂળસ્થાને પાછું ફરવું તેનું નામ પ્રતિક્રમણ.

અર્થર્ણુ

સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથો.

ધણા અન્યધર્મીઓ તો એમજ જાણતા અને હજીપણ એમજ જાણે છે કે જૈન ધર્મના ધણા ગ્રંથો નથી અને જે છે તે માગધી ભાષામાં જ છે, પરંતુ એતો હવે પ્રસિદ્ધ થઈ ચુક્યું છે કે જૈન ધર્મના લાખો પુસ્તકો છે અને તેમાં મૂળ સૂત્રો શિવાય બાકીના ગ્રંથોનો મોટો ભાગ સંસ્કૃત ભાષામાં છે. અર્વાચીન સમયમાં શ્રાવકોની જ્ઞાન ઉપર ઓછી પ્રીતિ હોવાને લીધે તેઓને પોતાની આ મીલકતની ખચર નહોતી તો તેઓ ખીન્નને એ સંબંધી ક્યાંથી ખચર આપી શકે. હાલમાં કાંઈક જ્ઞાન ઉપર પ્રીતિ થઈ, કેટલાક વિદ્વાન અને જ્ઞાન મેળવવાની ઇચ્છિવાળા સાધુઓએ જ્યાં ત્યાંથી વસાઈ રહેલા ભંડારો ઊઘાડી તેમાંના પુસ્તકો જોયા અને શોધ કમુદિના ઈંત્રેજોએ પણ સ્થળે સ્થળેથી ગ્રંથો લઈ હજારો ગ્રંથો મેળવ્યા ત્યારે આ વાત સારી રીતે પ્રસિદ્ધિમાં આવી. હજી સુધી પણ ખીન્નઓની તો શું વાત કરવી પણ જૈનધર્મ માનનારના મોટા ભાગનું અથવા તમામનું એમજ માનવું હતું કે જૈનધર્મીઓના બનાવેલા વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષના ગ્રંથો નથી, તેઓએ તો ફક્ત ધર્મ તત્વોનાજ ગ્રંથો બનાવ્યા છે; ફક્ત શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યનું બનાવેલું એક વ્યાકરણ છે તે કોઈ ભણી શકે તેવું નથી અને ભણાવનાર પણ નથી.’ આ ધારવું ખોટું છે કે સાચું તેની શોધ કર્યા વિના શું ખચર પડે. હાલમાં પાલીતાણામાં એક જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા થઈ તેને યોગે આ બાબતમાં તપાસ કરતા કેટલોક નવો શોધ થઈ શક્યો છે અને ઉપલી ધારણા તદ્દન ખોટી હતી એવું જણાયું છે. તપાસ કરતા અત્યાર સુધીમાં જે જે જણાયું છે તેનો સાર નીચે પ્રમાણે છે.

શબ્દાનુશાસનનામે શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યનું બનાવેલું વ્યાકરણ છે તેની

૧૫૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ્વોપસૃજ્ય બૃહદ્વૃત્તિ ૧૮૦૦૦ શ્લોકની અને લઘુવૃત્તિ ૬૦૦૦ શ્લોકની છે. વળી તે ઉપર ન્યાસ નામે ટીકા ૮૦૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણે છે. એજ શબ્દાનુશાસનના મૂળસૂત્રોની જુદી અષ્ટાધ્યાયી છે. આઠમો અધ્યાય સર્વેમાં માગધી વ્યાકરણનો છે. એ આઠમા અધ્યાય ઉપર ખીજા કોષ્ટ આચાર્યની બનાવેલી ઢુંઢીકા નામે ટીકા છે. આ શબ્દાનુશાસન જેને સધળા મહોદુ અને નભ-ણી શકાય એવું વ્યાકરણ ગણે છે તેવું નથી સારા બુદ્ધિવાળા એ સહેલાઈથી શીખી શકે તેવું છે અને પાલીતાણા પાઠશાળાના અધ્યક્ષ એ બણાવી પણ શકે છે. હાલ એક એ સાધુ મહારાજ તેનો અભ્યાસ કરે પણ છે.

શ્રી મેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયના બનાવેલા ત્રણ વ્યાકરણ સંભળાય છે. આમાંના પ્રથમ વ્યાકરણનું નામ ચાંદ્ર-ચંદ્રપ્રભા અથવા જૈનેન્દ્ર છે એની શ્લોક સંખ્યા ૬૦૦૦ છે. એ વ્યાકરણ અમારી પાસે આવેલું છે; બીજું મધ્ય વ્યાકરણ ૩૫૦૦ શ્લોક સંખ્યાનું છે એવું સાંભળ્યું છે; અને ત્રીજું માત્ર છશે શ્લોકનું વ્યાકરણ છે તે હાલ અમારી પાસે નથી પણ મુનિ મહારાજ શ્રી ગન્ધર્વચંદ્રજી મહારાજે જોયેલું છે. તેમની પાસે હતું પણ અર.

શ્રી વિનયવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત બહુજ સરલ 'લઘુ હૈમ પ્રક્રિયા' નામે વ્યાકરણ છે જેની શ્લોક સંખ્યા સુમારે (૨૫૦૦) છે.^૧ એ વ્યાકરણની ઉપર સ્વોપસૃજ્ય ટીકા ૧૬૦૦૦ શ્લોકની છે.

બુદ્ધિ સાગર નામે વ્યાકરણ પણ જૈનાચાર્ય કૃત છે તેની સંપૂર્ણ પ્રત અમને ગળી નથી પણ ચોક્કસ જગ્યાએ છે.

હેમચંદ્રાચાર્યના વ્યાકરણમાં બતાવેલા ધાતુના અર્થ અને રૂપને બતાવનાર 'ક્રિયારત્ન સમુચ્ચય' નામે વ્યાકરણ ગ્રંથ છે.

આટલું તો વ્યાકરણ સંબંધે જણાયું છે. કોષમાં શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત અભિધાન ચિંતામણિ (નામમાળા) નામે કોષ સુમારે ૧૪૦૦૦ શ્લોક સંખ્યાનો છે. અને બીજાં અનેકાર્યસંગ્રહ નામે કોષ તેમનોજ કરેલો છે જેની ઉપર સ્વોપસૃજ્ય વૃત્તિ સુમારે ૧૫૦૦૦ શ્લોકની છે તે હેમચંદ્રાચાર્યના શિષ્ય મહેન્દ્રાચાર્ય વિરચિત છે પણ તેની ઉપર કર્તા તરીકે નામ ગુર મહારાજનું જણાવ્યું છે. એ શિષ્ય એકાદશી કોષ (૫૦) શ્લોકનો છે. તથા માગધી શબ્દોને માટે દેશી નામમાળા છે.

કાવ્યમાં શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત દ્વાચાત્રય કાવ્ય સ્વોપસૃજ્ય વૃત્તિવાળું ૧૮૦૦૦

૧ આ વ્યાકરણ સભા તરફથી છપાય છે.

સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથો.

૧૫૭

શ્લોકનું છે. આમાં સિદ્ધરાજ અને કુમારપાળ વગેરે રાજાઓના ચરિત્ર અને તે સાથે શબ્દાનુશાસનના અનુક્રમ પ્રમાણે વ્યાકરણના સૂત્રો સિદ્ધ કર્યા છે. આવું દરેક શ્લોકમાં બે હકીકત બતાવનાર કાવ્ય તો કોઈ પણ નથી. ત્રિપદિ-શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર નામે કાવ્ય^૧ સુમારે (૫૦૦૦૦) શ્લોક સંખ્યાનું છે અને પરિશિષ્ટપર્વ નામે કાવ્ય^૨ જેમાં સ્થવિરાવળી ચરિત્ર છે તે સુમારે ૩૫૦૦ શ્લોકનું છે. આ બંને કાવ્યના કર્તાપણુ શ્રીમાન્હેમચંદ્રાચાર્ય છે. એ શિવાય નેમિનિર્વાણ કાવ્ય, જૈનકુમાર સંભવ,^૩ નેમિદૂત,^૪ જૈન મેઘદૂત (સદીક), જ્યંતવિજય કાવ્ય, ગૌતમીય કાવ્ય, ધર્મ શર્માચ્યુદય કાવ્ય,^૫ ચંદ્રપ્રભ ચરિત્ર,^૬ વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર, હીરસૌભાગ્ય કાવ્ય,^૭ વિજય પ્રશસ્તિ કાવ્ય^૮—‘વગેરે’ કાવ્યો જણાયા છે અને જેવામાં આવ્યા છે. આ શિવાય રંભામંજરી અને કર્પુરમંજરી નામે જૈન નાટીકા છપાયેલ છે.

ન્યાયમાં સ્યાદાદમંજરી સ્યાદાદરત્નાકરાવતારીકા અને સમ્મતિતર્ક વિગેરે અનેક જૈન ગ્રંથો છે તેના નામ વિગેરે પ્રસંગોપાત્ આહાર પાડશું.

શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્ય કૃત લિંગાનુશાસન સ્વોપન લઘુ અને બૃહ-હૃદિતિ સહીત છે તથા જેમાં સંસ્કૃત અને માગધી બંને ભાષાના છંદ બનાવવાની રીતિ બતાવેલી છે એવો છંદાનુશાસન નામે ગ્રંથ છે.

આ પ્રમાણે કુંડી મુદતમાં આટલું તો જણાયું છે. એ સિવાય હજી પણ બીજા ઘણા ગ્રંથો હશે. એમ સાંભળ્યું છે કે શ્રીમાન મલ્લયગીરી આચાર્યે તથા શ્રીઅભયદેવસૂરિજીએ બનાવેલી ટીકામાં પોતાના કરેલા વ્યાકરણ સંબંધી જણાવ્યું છે, એ વાત જો ખરી હોય તો તે

૧ ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર કાવ્યનું પ્રથમ પર્વ જેમાં શ્રી ઋષભ દેવ ભગવાનનું ચરિત્ર છે તે આ સભા તરફથી થોડી મુદતમાં છપાવાનું છે.

૨ આ કાવ્ય બંગાળાની રાયલ એશિયાટીક સોસૈટી તરફથી છપાયું છે.

૩ જૈનકુમાર સંભવમાં શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીના વિવાહનું વર્ણન છે.

૪ નેમિદૂત કાવ્ય સમશ્લોકી ભાષાંતર અને અર્થ સાથે આ ચોપાની-ય માં છપાય છે.

૫-૬ આ કાવ્યો કાવ્યમાળા નામે ચોપાનીયામાં છપાયા છે.

૭ હીર સૌભાગ્ય કાવ્યમાં હીર વિજય સૂરિનું ચરિત્ર છે. એ એમના શિષ્યે બનાવેલ છે.

૮ વિજય પ્રશસ્તિ કાવ્યમાં વિજયગચ્છની પરંપરા છે.

૧૫૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વ્યાકરણ હેમચંદ્રાચાર્યના શબ્દાનુશાસનની અગાઉનું નીકળે. પરંતુ આ બાબતમાં ખાત્રી માત્ર એટલીજ છે કે આપણા લોકોની જ્ઞાન ઉપર જોઈએ તેવી પ્રીતિ નથી. ઘણા અધુષ જનો પોતાના તાબાના ભંડારો કોઈને જોવા પણ દેતા નથી. જો આમ કાયમ રહે તો કેવા કેવા અને કેટલાં અંથો છે તેની શી ખબર પડે; માટે અમારી આ વિષય લખી એવી નમ્ર પ્રાર્થના છે કે જે મુનિ મહારાજને આ શિવાય વ્યાકરણ કાવ્ય, કોષ કે અલંકાર વિગેરેના જૈનઅંથો જોયા હોય તેઓએ કૃપા કરી અમને લખી જણાવવું જેથી અમે એ અંથોની હયાતી વિષે લખી શકશું.

વળી જે શહેરમાં મોટા મોટા ભંડારો છે તે ભંડારના ઉપરી સાહેબો જો અમારા તરફ તેમના તાબાના ભંડારની ટીપની નકલ મોકલી આપશે તો અમે તેમનો આભાર માનશું, તેમાં રહેલા અંથોનો તે ઉપરથી ભણનારા લાભ મેળવી શકશે, પ્રછન્ન અંથો પ્રસિદ્ધિમાં આવશે અને તેઓએ ભંડારના ઉપરી તરીકેની પોતાની ફરજ બજાવી ગણશે. તથાસ્તુ

સંબોધ સત્તરી.

લોભ ઉપર સુભૂમચક્રવર્તિની કથા.

[અનુસંધાન પાત્રે ૧૨૨ થી]

પરશુરામે સાતવાર નિઃશસ્ત્રી પૃથ્વી કરી હતી એટલે તેના વૈરથી સુભૂમ ચક્રવર્તિએ એકવીશવાર અશ્ત્રાક્ષણી પૃથ્વી કરી અને ચક્ર રતનવડે છ-ખંડ પૃથ્વી સાધી ચક્રવર્તિપણું સિદ્ધ કર્યું.

હવે તેના હૃદયમાં લોભ સમુદ્રના તરંગવૃદ્ધિ પામ્યા. છ ખંડ ઋદ્ધિવડે પણ તેનો પ્રજ્વળીત લોભાગ્નિ શાંત થયો નહીં. તે વિચારવા લાગ્યો કે છ ખંડ તો બધા ચક્રવર્તિ સાધે છે તો તેમનામાં અને મારામાં અંતર શો? હું તે બધાથી વિશેષ કેમ કહેવાઉં? માટે મારે તો ધાતકી ખંડ માંહેના ભરતક્ષેત્રના ખીન્ન છ ખંડ સાધવા એટલે હું બમણી ઋદ્ધિવાળો ચક્રવર્તિ કહેવાઉં. આ પ્રમાણે વિચાર કરી પોતાના સર્વ લશ્કરને ચર્મરત્ન ઉપર ચડાવી લવણ સમુદ્રની ઉપર આકાશ માર્ગે પ્રયાણ કર્યું. અસંભવિત બનાવ કદી પણ બની શકતો નથી, કોઈ પણ ચક્રવર્તિ ખીન્ન છ ખંડ સાધે એ બન્યું નથી અને બનવાનું પણ નથી. અસંત લોભની વૃદ્ધિ પ્રાંતે હાની કારકજ

વર્તમાન સમાચાર.

૧૫૯

થાય છે, એના દૃષ્ટાંતમાં આ હકીકત પરિપૂર્ણ મળતી છે. સુભૂમને પણ વિનાશ કાલે વિપરીત બુદ્ધિઃ એ વચન પ્રમાણે થયું. છ ખંડની ઋદ્ધિ છતાં તેનો લોભ સમાયો નહી. વિચારે કે તેને છ ખંડની ઋદ્ધિમાં શું કમી હતી? નવનિધાન મળવાથી કઈ બાળ્યત તેને અપ્રાપ્ત હતી? માત્ર તેના એક શરીરને માટે ઉપભોગમાં શું ઓછાશ હતી? દેવાંગના સદૃશ ચોસડ હમર તો સ્ત્રીઓ હતી, આખા ભરત ક્ષેત્રમાં તેની જોડનો કોઈ પુરૂષ નહોતો, ઇંદ્રીયોના ઉપભોગના પારાવાર સાધનો હતાં તે છતાં પણ તેનો લોભાગ્નિ શાંત થયો નહીં, ઉત્તરો વૃદ્ધિ પામ્યો અને તેથી અસંભાવ્ય કાર્યનો તેણે આદર કર્યો.

લવણ સમુદ્રના મધ્યભાગમાં પહોંચ્યો કે સમકાળે ચર્મરત્નના અધિષ્ઠિત હમરે દેવતાઓનું મન અન્યકાર્યમાં લલચાવ્યું. પુન્ય દશા ફરી, આ યુષ્યનો અંત આવ્યો, સમકાળે સર્વ પરિવારના તથા લસ્કરના પાપ પણ આવી મળ્યા એટલે તે સર્વ દેવતાઓએ પૃથક્ પૃથક્ “ મારા એક વિના કાંઈ અટકવાનું નથી ” એવો વિચાર કરીને એક સાથે ચર્મરત્નને ઊપડવું મુકી ઈર્ષ પલાયન કર્યું એટલે તત્કાળ ચર્મરત્ન સમુદ્રમાં પડી તેને તળીએ જઈને બેઠું. સુભૂમની સાથે સર્વ લસ્કર તથા પરિવારના પ્રાણ પણ નાશ પામ્યા. સુભૂમચક્રવર્તિ મૃત્યુ પામીને કપાયના તીવ્ર ઉદ્યયી અને અનેક પ્રાણીઓના વિનાશવડે આખા જન્મમાં બાંધેલા અપરિમિત પાપના પ્રત્યંધથી સાતમી નરક પૃથ્વીને વિષે ૩૩ સાગરોપમને આયુષે ઉત્પન્ન થયો.

લોભી મનુષ્યની પ્રાંતે આ ગતિ છે. માટે સુઝ જનોએ વૃદ્ધિ પામતી તૃણાના વેગમાં ધસડાતા મનને રોકી રાખવું અને પરિગ્રહાદિકનું પ્રમાણ કરવું. મનને સ્વેચ્છાએ ગતિ કરવા ન દેવી. ઇચ્છા વૃદ્ધિ પામ્યા પછી અને તેને સ્વેચ્છાચારિણી કરી દીધા પછી તે કુલટા સ્ત્રીની જેમ વશ રહેતી નથી અને દુર્ગતિએ પહોંચાડે છે સારેજ રહે છે.

લોભના સંબંધમાં આ કથા લખીને ચાર કપાય સંબંધીની ૬૯ મી ગાયત્રી અર્થ સંપૂર્ણ કર્યો છે. હવે આગળ ત્રય કર્તા ભવ્યજીવોના ઉપગારને નિમિત્તે બીજો ઉપદેશ કરે છે.

અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી નેપાણીમાં પ્રતિષ્ઠા—કોલાપુર જીલ્લાના નેપાણી નામે ગામમાં

૧૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગયા માગશર શુદી ૬ દે પ્રતિષ્ઠાનો મહોચ્છવ બહુ પ્રશંસા પાત્ર થયો છે. કેટલીક વખત મોટા શહેરો કરતાં પણ નાના શહેરો એવી બાબતમાં આગળ પડતા થાય છે. અંહી પ્રતિષ્ઠાના કાર્યમાં બે અહરથો જેના નામ અમને મળ્યા નથી તેમણે સુમારે ૨૫ હજાર રૂપૈયા ખર્ચ્યા છે. દેરાસરજીમાં ત્રીશ હજાર રૂપૈયાને સુમારે ઉપજ થઈ છે. બહાર ગામનું પાંચ સાત હજાર માણસ એકઠું થયું હતું. પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર પંડીત શ્રી બાળચંદ્રજી હતા. જૈન શાસ્ત્રની વિશેષ ઉન્નતી થઈ છે.

શ્રી વાનવડીમાં પ્રતિષ્ઠા-ઉપરનીજ તારીખે પુના જીજ્ઞાના વાનવડી નામે ગામમાં પ્રતિષ્ઠા થઈ છે. ૩૨ વર્ષથી પ્રભુજી પરોણાગત હતા. ગામમાં શ્રાવકના ઘર માત્ર ૧૨ જ છે પરંતુ બે ચાર અહરથોના ઉત્સાહથી આ કાર્ય બની આવ્યું છે. બે નવકારશી થઈ છે. દશ દીવસ સુધી પરદેશીને માટે રસોડું ખુલ્લું રાખવામાં આવ્યું હતું. દેરાસરજીમાં ઉપજ સુમારે ચાર હજાર રૂપૈયાની થઈ છે. ગામના પ્રમાણમાં બહુ વિશેષ વાત બની આવી છે.

શ્રી અમદાવાદનો સંઘ—વક્રીલ મગનલાલ સરપચંદે શ્રી સિદ્ધાયજી આવવાનો છરીપાળતો સંઘ માગશર વદ ૨ જે અમદાવાદ મુકામથી કાઢેલો તેણે બે દીવસ ગામ બહાર પડાવ રાખીને વદ ૫ મે સર્ખેજ મુકામ કર્યું હતું. સાથે ગાડીઓ ૭૦ ને માણસ ૬૦૦ ને સુમારે હતું ત્યાંથી ૧૭ દીવસે પાલીતાણે સંઘ પહોંચ્યો છે. સાથે સાંકુ સાંધવીના ઠાણા ૬૧ હોવાથી સંઘની શોભા બહુજ સારી આવી છે. એમાં મોટા ભાગશ્રીમન્ મહારાજ શ્રી ખુટેરાયજી મહારાજના સમુદાયમાંથી હોતો. સુન્દરાજ પં ૦ શ્રી ગંભીરવિનયજી વગેરે સુન્દરાજના ઠાણા ૧૮ તથા સાંધવીજીના ઠાણા ૧૫ એ સમુદાયમાંથી હતા. એ શિવાય પં ૦ દયાવિમલજી વિગેરેનો પરિવાર હોતો. રસ્તાના તમામ મુકામોએ બીજા અહરથો તરફથી સંઘ જમ્યા છે. રસ્તામાં વળા વિગેરે શહેરોમાં તેમજ પાલીતાણામાં પ્રવેશ કરતાં સાંધેયું બહુ સુંદર થયું છે. એ સંઘશ્રી પાલીતાણામાં સુમારે ૧૫ દીવસ રહેનાર છે.

શ્રી સુરતથી નીકળેલો સંઘ શુદ ૧૩ શે શ્રી ખંભાત મુકામે આવ્યો છે. એ સંઘની શોભાપણુ બહુ સારી આવી સંભળાય છે. સાથે સાંકુ સાંધવીના ઠાણા પણ વશેષ છે.

જૈનકથા રત્નકોષ ભાગ ૭ મો—શ્રી પૃથ્વીચંદ્ર ગુણસાગર ચરિત્ર બહુજ ચમત્કારીક તેમજ ઉપદેશક છે. વધારે પ્રશંસા કરવાની જરૂર નથી. કીંમત રૂ. ૩) પોસ્ટેજ જુદું.

ચરિતાવળી—રસીક રસીક કથાઓનો સંગ્રહ. હાથમાં લેનાર પૂરી કર્યા પછીજ પડી મુકે એવી ચિત્રને આકર્ષણ કરનારી છે. કીંમત સાદીના રૂ. ૧-૪-૦ સોનેરીના રૂ. ૧-૬-૦ પોસ્ટેજ બે આના. જૈનશાળા માટે પોસ્ટેજ માફ.

પાંચ પ્રતિક્રમણ ગુજરાતી—બહુજ સુંદર મોટા અક્ષરથી કેટલાક વધારા સાથે શા. ભીમશી માણેક તરફથીજ છપાણી છે. કીંમત રૂ. ૦-૧૪-૦ જૈનશાળા માટે રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

દુહકહિત શિક્ષા—દુહકમતિ પાવંતીએ બનાવેલી કુતર્દોનો ભરેલી ‘જ્ઞાનદીપીકા’ નામની છુકતું ખંડન શાસ્ત્રી લીપીમાં છાપેલ. કીંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ ૦-૧-૦

આ શિવાય બીજી પણ ઘણી જાતની ચોપડીઓ અમારી આફીસમાં મળે છે. જે જૈનબંધુને જે બુક જોઈએ તે અમારી પાસેથી મંગાવવી. પોસ્ટદ્વારા મોકલવામાં આવશે.

ગ્રાહકોને સૂચના.

અમારા કારકુન ત્રવાડી કેશવજી વાલજીને લવાજમ વિગેરેની ઉધરાણી માટે બાહારગામ મોકલવામાં આવ્યા છે તેથી મુંબઈ, સુરત, ભરૂચ, વડોદરા, અમદાવાદ, વીરમગામ, વઢવાણ, લોંબડી અને બોટાદ વિગેરે શહેરોના ગ્રાહકોએ તેમને બોટી ન કરતાં તરત લવાજમ આપવા કૃપા કરવી. મંત્રી.

લવાજમની પહોંચ.

૧—૩ શા. ગેતવીંદજી મકન.
૨—૬ શા. પનાલાલ ઝોંકારદાસ.
૩—૯ શા. વીરચંદ નેમચંદ.
૨—૬ ગાંધી જેઠા વીરા.
૧—૩ શા. સાકરચંદ ખેતશી.
૨—૬ શા. ધુલચંદ રામજી.
૨—૮ શા. વેલશીભાઈ મુળજી.
૧—૩ ઝવેરી બાલાભાઈ છોટાલાલ.

૨—૬ શા. ગોમાજી મીયાચંદ.
૧—૩ શા. હીરાચંદ મોતીચંદ.
૨—૬ શા. કેશવલાલ મુળચંદ.
૧—૩ શા. હરગોવિંદ જીવચંદ.
૦—૧૦ શા. પ્રશાંતચંદ માણેકચંદ.
૧—૩ શા. દલપત વેણીદાસ.
૧—૩ શા. ગોકળજી હસરાજ.
૧—૩ વડીલ ઓધવજી પ્રાગજી.

૨-૬ શા. મુળચંદ અમથાલાલ.

૨-૩ શા. પાનાચંદ ઉત્તમચંદ.

૨-૬ શા. માણેકચંદ ભગવાન.

૩-૯ શા. નંચુભાઈ વ્રજભુપણદાસ.

૧-૩ શા. ખેચરદાસ શીરચંદ.

૨-૬ શા. નાનચંદ કૃષ્ણજી.

૩-૯ શા. પોપટલાલ માણેકચંદ.

૧-૩ શા. જગજીવન સોભાચંદ.

૧-૨ શા. નાથાભાઈ લલુભાઈ.

૧-૩ દેશાઈ લખમીચંદ ભવાન.

૧-૩ રા. રા. ગીરધરલાલ હીરાભાઈ

૨-૬ શા જમનાદાસ કરમચંદ.

૨-૬ પરી. પાનાચંદ કુખેરદાસ.

૨-૬ મેતા. જીણા લાલજી.

૮-૧૩ ગ. રા. બાલાભાઈ ગુલામચંદ

૧-૩ રા. રા. દલીચંદ ખુલચંદ.

૨-૬ શા. ટોકરલાલ જગનલાલ.

૨-૭ શા. બાલાભાઈ ગીરધરલાલ.

મુનિરાજ શ્રી મોતાવિજયજીના સ્વર્ગવાસ.

પોસ સુદ ૧૧ ગુરુવારની રાત્રના ૮ કલાકે શ્રી ભાવનગરમાં માત્ર ચાર દિવસના ઉલટી વિગેરે વ્યાધિથી મુનીરાજ શ્રી મોતાવિજયજીએ સ્વર્ગ ગમન કર્યું છે. એઓ મૂળ શ્રી અમદાવાદના રૂપાસુરચંદની પોળના રહીશ દશાશ્રી-માળી શ્રાવક હતા. સંસારીપણે નામ મુળચંદ હતું. પાણીગ્રહણ કરેલું હતું તે છતાં પણ સદ્ગુરુના ઉપદેશવડે વૈરાગ્યની વૃદ્ધિ થવાથી સર્પ કં-ચુકવત સંસારને તજી દઇને સુમારે ૨૫ વર્ષની નાની ઉમરે શ્રી ડીસાકાં-પ મધ્યે મુનીમહારાજશ્રી નિત્યવિજયજી સમિપે બીજા ચાર જણ સા-થે દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી. વડી દીક્ષા સમયે શ્રીમન્ મુનીરાજશ્રી બુ-દેરાયજી મહારાજના નામનો વાસક્ષેપ કરેલો હોવાથી એઓ એમના શિષ્ય અને મુનીરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદજી મહારાજના ગુરુભાઈ હતા. સં-વત ૧૯૨૨ ના માગશર શુદી ૫ મે દીક્ષા ગ્રહણ કરેલી હોવાથી અં-ત સમયે દીક્ષા પર્યાય ૨૭ વર્ષ ઉપરાંત હતો. એમણે કચ્છ, માળવા ગુ-જરાત અને કાઠિયાવાડમાં બહુ જગ્યાએ વિહાર કરેલો છે. શરીર બહુ કૃ-શ છતાં વિહાર શક્તિ સારી હતી તેથી બહુ જીવો ઉપર ઉપગાર કર્યો છે. છેવટ સુધી સાધ્ય સારી રહી છે. વડીલ મહારાજશ્રીએ અંત પર્યંત પાસે ખેસી રહીને બહુ શ્રેષ્ઠ પ્રકારે નિઝામ્યા છે. તેમના અકસ્માત મૃત્યુથી મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદજી વિગેરે સાધુ સમુદાયને તેમજ સંઘને બહુજ દી-લગીરી ઉત્પન્ન થઈ છે. અંત ક્રિયાના પ્રસંગમાં સર્વે સારી ભક્ત દ-શાવી છે. જીવદયાના અનેક કારણો બન્યા છે તેમજ શુદી ૧૩ થી-એજ નિમિત્તે અઘાઈમહોત્સવ પણ શરૂ કરવામાં આવ્યો છે. આવા ર-ત્ન પુરુષોનો વિરહ અસહ્ય દુઃસહ છે તેમ એવા રત્નની નિષ્પત્તિ પણ અસહ્યવિત છે. તોપણ ભવિતવ્યતાને બળવાન ગણી હૃદયને શાંત કરી ધર્મ કાર્યમાં વિશેષ પ્રકારે પ્રવર્તવું એજ કર્તવ્ય છે.